

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 04/04/2017

Αριθμός απόφασης: 2300

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλ. : 213 1604 574

FAX : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 05/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της υπ' αρ. /2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010-31/12/2010 και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αρ. /2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010-31/12/2010.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 05/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ./2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010-31/12/2010 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα φόρος προστιθέμενης αξίας ποσού 3.419,09 €, πλέον πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας 4.102,91 €.

Η διαφορά φόρου προέκυψαν ύστερα από μερικό φορολογικό έλεγχο που διενήργησε η Δ.Ο.Υ. Παλλήνης στον προσφεύγοντα.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με το με αρ. πρωτ./2015 έγγραφο της Π.Δ. Σ.Δ.Ο.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ-ΑΙΓΑΙΟΥ για το οποίο εκδόθηκε η υπ' αριθμ./2015 εντολή ελέγχου του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. ΠΑΛΛΗΝΗΣ για διενέργεια ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 Κ.Β.Σ., εντοπίστηκαν και κατασχέθηκαν ταινίες – στελέχη εκτυπώσεων δεδομένων εσόδων Φ.Τ.Μ. με αρ. μητρ. του προσφεύγοντα για τις χρήσεις 2010, 2011, 2012 και 2013 (...../2013 Έκθεση Κατάσχεσης).

Στην συγκεκριμένη χρήση 01/01/-31/12/2010 προσκομίσθηκαν και κατασχέθηκαν :

α) είκοσι τρείς (23) ΤΑΙΝΙΕΣ - ΣΤΕΛΕΧΗ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΦΤΜ

β) διακόσια εβδομήντα ένα (271) ΔΕΛΤΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΚΙΝΗΣΗΣ «Ζ»

Από την επεξεργασία των κατασχεθέντων, διαπιστώθηκε μεγάλο πλήθος ακυρωθέντων αποδείξεων για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν σε όλες τις προαναφερόμενες χρήσεις, με αποτέλεσμα την απόκρυψη σημαντικών ποσών εσόδων ανά χρήση με συνέπεια να κριθούν τα βιβλία του προσφεύγοντα ανεπαρκή και ανακριβή μεταξύ άλλων και για την εν λόγω διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010 σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 30 του πδ 186/1992. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τη φορολογία εισοδήματος, το λογιστικό αποτέλεσμα δεν έγινε αποδεκτό σύμφωνα με την υποβληθείσα δήλωση εισοδήματος, τα ακαθάριστα έσοδα και τα φορολογητέα κέρδη προσδιορίστηκαν εξωλογιστικά σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 και 32 του Ν. 2238/1994 και επίσης έγινε επαναπροσδιορισμός των φορολογητέων εισροών και εκροών με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 του Ν. 2859/2000. Η αξία των μη εκδοθέντων ΑΛΠ προστέθηκε από τον έλεγχο στο σύνολο των φορολογητέων εκροών.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή τροποποίηση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

- Νομική πλημμέλεια ένεκα αντισυνταγματικότητας, λόγω παράβασης των αρχών της καθολικότητας του φόρου και της φορολογικής ισότητας.
- Νομική πλημμέλεια ένεκα ασυμβατότητας προς την ΕΣΔΑ, λόγω παραβίασης του δικαιώματος στη περιουσία.
- Η κατανομή των βαρών θα έπρεπε να γίνεται με βάση τις πραγματικές και όχι τις πλασματικές οικονομικές δυνάμεις του φορολογούμενου.
- Στερείται παντελώς των συνταγματικών του δικαιωμάτων γιατί δεν γίνεται συνεκτίμηση της οικονομικής του κατάστασης και της φοροδοτικής του ικανότητας.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 30 του ΠΔ 186/1992: «3. Τα βιβλία και στοιχεία της δεύτερης και τρίτης κατηγορίας κρίνονται ανεπαρκή όταν ο υπόχρεος διαζευκτικά ή αθροιστικά:..... Οι πράξεις ή οι παρατυπίες ή οι παραλείψεις της παραγράφου αυτής τότε μόνο συνιστούν ανεπάρκεια, όταν δεν οφείλονται σε παραδρομή ή συγγνωστή πλάνη ή όταν καθιστούν αντικειμενικά αδύνατο και όχι απλώς δυσχερή το λογιστικό έλεγχο των φορολογικών υποχρεώσεων.... Η ανεπάρκεια πρέπει να αναφέρεται σε αδυναμία διενέργειας συγκεκριμένων ελεγκτικών επαληθεύσεων για οικονομικά μεγέθη μεγάλης έκτασης σε σχέση με τα μεγέθη των βιβλίων και στοιχείων και να είναι αιτιολογημένη.

4. Τα βιβλία και τα στοιχεία της δεύτερης και τρίτης κατηγορίας κρίνονται ανακριβή όταν ο υπόχρεος διαζευκτικά ή αθροιστικά: α) δεν εμφανίζει στα βιβλία του έσοδα ή έξοδα ή εμφανίζει αυτά ανακριβώς ή εμφανίζει έξοδα που δεν έχουν πραγματοποιηθεί και δεν έχει εκδοθεί φορολογικό στοιχείο.....»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 30 του Ν.2238/1994: «2. Ο προσδιορισμός των ακαθάριστων εσόδων των εμπορικών επιχειρήσεων ενεργείται ως ακολούθως:.... γ) Για επιχειρήσεις που δεν τηρούν βιβλία και στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων ή τα τηρούμενα είναι κατώτερα της προσήκουσας κατηγορίας ή ανεπαρκή ή ανακριβή, τα ακαθάριστα έσοδα προσδιορίζονται εξωλογιστικά με βάση τα στοιχεία και τις πληροφορίες που διαθέτει ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας για την έκταση της συναλλακτικής δράσης και τις συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι αγορές, οι πωλήσεις και το μικτό κέρδος που εμφανίζει η επιχείρηση, το μικτό κέρδος που πραγματοποιείται από ομοειδείς επιχειρήσεις που λειτουργούν με παρόμοιες συνθήκες, το απασχολούμενο προσωπικό, το ύψος των κεφαλαίων που έχουν επενδυθεί καθώς και των ιδίων κεφαλαίων κίνησης, το ποσό των δανείων και των πιστώσεων, το ποσό των εξόδων παραγωγής και διάθεσης των εμπορευμάτων, των εξόδων διαχείρισης και γενικά κάθε επαγγελματική δαπάνη.

Ειδικά, στην περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί απόκρυψη φορολογητέας ύλης ή/και μη έκδοση στοιχείων ή/και έκδοση πλαστών – εικονικών στοιχείων που συνεπάγονται το χαρακτηρισμό των βιβλίων ως ανακριβών, το σχετικό ποσό που προκύπτει, το οποίο σε περίπτωση επανάληψης των ως άνω παραβάσεων μέσα στην ίδια διαχειριστική χρήση διπλασιάζεται, προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα των βιβλίων και το άθροισμα προσαυξάνεται κατά ένα ποσοστό, ως ακολούθως:

α) κατά τέσσερα τοις εκατό (4%), εάν το ποσό της απόκρυψης της φορολογητέας ύλης που προκύπτει από τους ως άνω λόγους δεν υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) της δηλωθείσας και σε ποσό τα πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ...»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 του Ν. 2859/2000: «3.Εφόσον διαπιστώνεται ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων, τα οποία τηρεί ο υπόχρεος στο φόρο, αναφορικά με τη φορολογητέα αξία, τα ποσοστά ή τις εκπτώσεις του φόρου, ο Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. προβαίνει στον προσδιορισμό τους με βάση τα υπόψη του στοιχεία και ιδίως:

α) Τα ακαθάριστα έσοδα που προσδιορίζονται ύστερα από έλεγχο στη φορολογία εισοδήματος, τις αγορές και τις σχετικές με το φόρο του παρόντος νόμου δαπάνες, β) τα συναφή στοιχεία που προκύπτουν από τον έλεγχο άλλων φορολογιών από πληροφορίες που διαθέτει ή περιέρχονται σ' αυτόν. Η ανεπάρκεια ή ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και της φορολογίας εισοδήματος.»

Επειδή εν προκειμένω, από την επεξεργασία των κατασχεθέντων ταινιών – στελεχών εκτυπώσεων δεδομένων εσόδων Φ.Τ.Μ. με αρ. μητρ. του προσφεύγοντα (...../2013 Έκθεση Κατάσχεσης) διαπιστώθηκε από τον έλεγχο απόκρυψη από μέρους του προσφεύγοντα φορολογητέας ύλης με την μέθοδο της μη νόμιμης ακύρωσης φορολογικών στοιχείων που εκδίδονται με Η.Φ.Τ.Μ. του Ν. 1809/88, για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στην επίμαχη χρήση 2010. Συνεπεία της ως άνω παραβατικότητας, ο έλεγχος ορθώς έκρινε το κύρος των βιβλίων του προσφεύγοντος ανακριβές, για την διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2010 και ως εκ τούτου, όσον αφορά τη φορολογία εισοδήματος, δεν έκανε αποδεκτό το λογιστικό αποτέλεσμα σύμφωνα με την υποβληθείσα δήλωση εισοδήματος του, προσδιόρισε εξωλογιστικά τα ακαθάριστα έσοδα και τα φορολογητέα κέρδη σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 και 32 του Ν. 2238/1994 και επαναπροσδιόρισε τις φορολογητέες εισροές και εκροές με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 του Ν. 2859/2000. Η αξία των μη εκδοθέντων ΑΛΠ προστέθηκε από τον έλεγχο στο σύνολο των φορολογητέων εκροών.

Άλλωστε ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δεν αμφισβητεί επί της ουσίας την απόκρυψη φορολογητέας ύλης από μέρους του, ήτοι τη διάπραξη φοροδιαφυγής.

Επειδή, βάσει του άρθρου 4 του Συντάγματος (Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα):

«1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.

5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.»

Επειδή, βάσει των διατάξεων του ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΕΣΔΑ (Κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 - ΦΕΚ 256/Α'): «Άρθρον 1. - Προστασία της ιδιοκτησίας.

Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους.

Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός κράτους όπως θέση εν ισχύι νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.»

Επειδή, βάσει των διατάξεων του ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, Άρθρο 17 Δικαίωμα ιδιοκτησίας :

«1. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να είναι κύριος των νομίμως κτηθέντων αγαθών του, να τα χρησιμοποιεί, να τα διαθέτει και να τα κληροδοτεί. Κανείς δεν μπορεί να στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνον για λόγους δημοσίας ωφέλειας, στις περιπτώσεις και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο νόμο και έναντι δίκαιης και έγκαιρης αποζημίωσης για την απώλεια της. Η χρήση των αγαθών μπορεί να υπόκειται σε περιορισμούς από το νόμο, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προς το γενικό συμφέρον.»

Επειδή, οι παραπάνω διατάξεις αναφέρονται στο δικαίωμα και στην προστασία της ιδιοκτησίας, στην προκειμένη δε περίπτωση, δεν παραβιάζεται το δικαίωμα της περιουσίας με την επιβολή ΦΠΑ, ούτε ο προσφεύγων στερείται της περιουσίας του για λόγους δημοσίου συμφέροντος, η οποία έχει αποδειχθεί με προσήκοντα τρόπο, και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο νόμο και έναντι δίκαιης και έγκαιρης αποζημίωσης για την απώλεια της.

Επειδή, από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του Συντάγματος , με την οποία ορίζεται ότι «οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του Νόμου», συνάγεται δέσμευση του νομοθέτη, ο οποίος δεν δύναται κατά την ρύθμιση ουσιωδώς ομοίων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να χειρίζεται τις περιπτώσεις αυτές κατά τρόπο ανόμοιο, εισάγοντας εξαιρέσεις και διακρίσεις, εκτός εάν η διαφορετική ρύθμιση δεν είναι αυθαίρετη, αλλά επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή του οποίου υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων (ΑΕΔ 3/2007).

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος "Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου" και "συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους" ενώ με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του Συντάγματος ορίζεται ότι: "Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης."

Σε αντίθεση με τα ανωτέρω, η υπεξαίρεση και ιδιοποίηση εσόδων του Δημοσίου εξαιτίας της διάπραξης φοροδιαφυγής, σαφέστατα "δεν συμβάλλει στη συμμετοχή - συνεισφορά - χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη" αλλά αντίθετα "προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και παραβιάζει τα χρηστά ήθη" (παρ. 1 άρθρου 5 του Συντάγματος).

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. Συνεπώς, η διοίκηση μπορεί να ενεργήσει μόνο με βάση ό,τι επιτρέπεται από τους κανόνες αυτούς.

Εν προκειμένω, ορθώς εφαρμόστηκαν οι διατάξεις των άρθρου 30 του Ν. 2238/1994 και οι διατάξεις του άρθρου 48 του Ν. 2859/2000, όπως αυτές ίσχυαν κατά τη διαχειριστική χρήση 2010 και προσδιορίστηκαν εξωλογιστικά τα ακαθάριστα έσοδα, οι φορολογητέες εισροές και εκροές του προσφεύγοντος καθώς η διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεσμεύεται από τους κανόνες του Ν. 2238/1994 και του Ν. 2859/2000 όπως αυτοί προαναφέρθηκαν ως προς τη φορολόγηση του εισοδήματος και το φόρο προστιθέμενης αξίας του προσφεύγοντος και οι ισχυρισμοί του περί συνεκτίμησης της οικονομικής του κατάστασης, περί πραγματικής οικονομικής δυνατότητας και περί μη ύπαρξης φοροδοτικής ικανότητας από μέρους του δεν επαρκούν για την απαλλαγή του από το φόρο.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, οι σχετικοί προβαλλόμενοι ισχυρισμοί απορρίπτονται ως απαράδεκτοι.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στη από 22/09/2016 έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου ΦΠΑ, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, **η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.**

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου/05-12-2016 ενδικοφανούς προσφυγής του του ΑΦΜ στο σύνολο της και την επικύρωση:

Της υπ' αρ./2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης διαχειριστικής περιόδου 01/01/2010-31/12/2010.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαφορά φόρου	3.419,09 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	4.102,91 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	7.522,00 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .